

relse fornødne antal arbejdere blandt de i stk. 1 omhandlede arbejdsløse, eller såfremt ledighedens fordeling i øvrigt gør det ønskeligt, kan der derefter henvises arbejdsløse ikke-forsørgere i alderen fra 25 til 40 år, der enten bor ved eller i en sådan nærhed af arbejdsstedet, at de kan befordre sig selv til og fra dette, eller er bosat i byer eller bymæssigt bebyggede kommuner med over 1 500 indbyggere.

Stk. 3. Det er en betingelse for henvisning af arbejdsløse, at de pågældende har været uden beskæftigelse i mindst 4 måneder (100 dage) inden for det sidste år, og at der — som regel — er hengået mindst 14 dage siden sidste arbejdsophør. Ved henvisningen skal det på den ene side iagttages, at der anvises arbejdsgiveren sådan egnet arbejdskraft, at arbejdet vil kunne igangsættes på betryggende måde, medens det på den anden side må påses, at — som regel — mindst 25 pct. af de til arbejdet medgæede arbejdstimer skal være udført af arbejdere, der i løbet af de sidste 2 år har været arbejdsledige mindst 10 måneder. Til sådanne langvarigt arbejdsløse kan der gives en overgangstid af indtil 14 dage, i hvilket tidsrum de ikke arbejder i akkord.

Stk. 4. Vedkommende offentlige arbejdsanvisningskontor kan fravige foranstående bestemmelser i tilfælde, hvor den pågældendes henvisning er af væsentlig betydning for arbejdets udførelse. I øvrigt kan kontoret, når særlige hensyn taler derfor, fravige bestemmelserne efter forud indhentet godkendelse fra arbejdsdirektoratet, hvis afgørelse — i tilfælde af nægtelse — kan indankes for arbejdsministeren. Arbejdsministeren kan, når særlige hensyn taler derfor, meddele almindelig dispensation fra foranstående henvisningsregler, herunder for enkelte fag eller faggrupper eller for stedlige områder.

Stk. 5. Arbejdsanvisningskontorerne afgørelser vedrørende henvisningsspørgsmål kan indankes for arbejdsdirektoratet.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan med hensyn til sådanne uddannelsesmæssige foranstaltninger (om- og opskoling), som findes hensigtsmæssige for at afbøde mangel på arbejdskraft på samfundsvigtige produktionsområder, give tilladelse til, at der bortses fra bestemmelsen om, at deltagerne skal være arbejdsledige.

§ 12. Hvor der til et i henhold til § 8 iværksat arbejde henvises arbejdsløse fra en kommune, der ikke selv iværksætter det pågældende arbejde, kan arbejdsministeren gøre det til vilkår for henvisningen, at der af den pågældende kommune, hvis arbejdsløshed herved nedbringes, ydes et efter forholdene afpasset bidrag til arbejdsministeriet, således at kommunens bidrag anvendes til supplerung af de i § 23, stk. 1, til ministerens rådighed stillede midler. Arbejdsministeren kan bestemme, at det nævnte bidrag tilfalder den, der iværksætter arbejdet.

Stk. 2. Sker der under tilsvarende forhold anvisning til et arbejde, der i øvrigt iværksættes i henhold til afsnit I, II eller IV med bekæmpelse af arbejdsløsheden som væsentligt formål, kan en tilsvarende beslutning om vilkårene for anvisning af arbejdskraft fra de pågældende kommuner træffes af arbejdsministeren i samråd med vedkommende fagminister. Samtidig træffes bestemmelse om, hvorvidt bidraget skal tilfalde staten eller den, der iværksætter arbejdet.

§ 13. Arbejdsministeren bistås ved behandlingen af sager om tilskud i henhold til nærværende afsnit og afsnit IV af arbejdsministeriets beskæftigelsesudvalg.

Stk. 2. Arbejdsministeriets beskæftigelsesudvalg består af en af arbejdsministeren udpeget formand, 1 repræsentant for arbejdsministeriet, arbejdsdirektøren samt 9 andre medlemmer, der vælges således: et medlem af boligministeren, et af finansministeren, et af indenrigsministeren, et af landbrugsministeren, et af ministeren for offentlige arbejder, to af Dansk Arbejdsgiverforening og to af De samvirkende Fagforbund. Beskæftigelsesudvalget afgiver indstilling om, hvorvidt et arbejde må anses for at være af den i § 1, stk. 1, omhandlede karakter, samt om, hvorvidt et arbejde må anses for egnet til udførelse i henhold til afsnit III-IV. De med udvalgets virksomhed forbundne udgifter, herunder vederlag til udvalgets medlemmer, afholdes i henhold til særskilt bevilling på de årlige finanslove.

Stk. 3. Ved behandlingen af sager angående opskoling eller omskoling kan beskæftigelsesudvalget supplere sig med en repræsentant for den eller de arbejdsgiver-